

	<h1>SYLABUS</h1>				
Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego				
1. Kierunek studiów	<i>Pedagogika</i>				
2. Nazwa przedmiotu	Anatomia, fizjologia i patologia narządu mowy oraz układu mowy				
3. Kod przedmiotu	<i>II. Ped. D6.3</i>				
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	obowiązkowy				
5. Poziom studiów	II				
6. Rok studiów	I				
7. Semestr	I				
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne	4
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne	6
	Konwersatorium/ Seminarium	stacjonarne		niestacjonarne	
9. Liczba punktów ECTS	2				
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Michalina Jędrzycka-Baranek, mgr				
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)	Znajomość anatomicznej i fizjologicznej struktury ludzkiego organizmu.				

12. Cele kształcenia dla przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Przekazanie pogłębionej wiedzy o budowie i funkcjach układu nerwowego oraz oddechowego człowieka, omówienie struktur, kluczowych elementów i procesów tych układów.
C2	Przekazanie pogłębionej wiedzy z obszaru budowy, topografii, funkcji i patologii narządu mowy stanowiący kluczowy element, umożliwiający lepsze zrozumienie procesów komunikacyjnych
C3	Przekazanie pogłębionej wiedzy z zakresu fonacji, artykulacji i barwy głosu.
C4	Przekazanie pogłębionej wiedzy z zakresu struktur związanych z mową i ich powiązań z funkcjonowaniem układu nerwowego innymi układami ludzkiego ciała zwiększy możliwość rozpoznawania zaburzeń i korygowania mowy.

13. Przewidywane efekty uczenia się (EU) studenta w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz odniesienie do celów kształcenia (C)

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie:	Odniesienie
		wiedzy – W	do celów
		umiejętności – U	kształcenia
		kompetencji społecznych – KS	(symbol celu)
EU1	Ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę na temat funkcji układu oddechowego i nerwowego i ich zależność z mową człowieka.	W	C1,C4
EU2	W pogłębionym stopniu opisuje budowę i określa topografię narządu mowy w warunkach zdrowia i choroby.	W, U	C2

EU3	Omawia terminologię związaną z artykulacją i fonacją, przedstawiając oraz opisując szczegółowo narządy artykulacyjne	W,	C3
EU4	W pogłębionym stopniu rozumie i posługuje się prawidłową nomenklaturą w zakresie anatomii.	W, U, KS	C4

14. Treści kształcenia (TK) i forma ich realizacji oraz odniesienie do efektów uczenia się (EU)

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium/seminarium)	Odniesienie do efektów uczenia się (symbol efektu)
TK1	Kości i połączenia czaszki; budowa i rozwój ośrodkowego układu nerwowego; nerwy czaszkowe; anatomia kliniczna krtani; Budowa czaszki: podział na mózgowiczaszkę i trzewioczaszkę. Anatomia struktur głowy i szyi, unaczynienie, unerwienie, elementy topograficzne.	W, ĆW	EU1, EU2
TK2	Odbiór sygnałów dźwiękowych przez organizm – narząd słuchu. Nerwy czaszkowe. Narząd słuchu i równowagi oraz narząd wzroku.	W, ĆW	EU3
TK3	Tkanki i narządy układu oddechowego człowieka. Czynność oddechowa, mięśnie oddechowe. Budowa krtani u dzieci i osób dorosłych. Jama nosowa, jama ustna i gardło jako struktury tworzące aparat mowy.	W, ĆW	EU1, EU4
TK4	Fonacja - wytwarzanie dźwięków przez człowieka. Krtień (chrząstki, mięśnie wewnętrzne i zewnętrzne, fałdy głosowe, głośnia, powstawanie dźwięku, wysokość i natężenie dźwięków), nagłośnia.	W, ĆW	EU3
TK5	Artykulacja, przekształcanie tonu krtaniowego w dźwięki mowy. Narządy artykulacyjne. Jama ustna (szkielet twarzy, narządy jamy ustnej - wargi, język, podniebienie, dziąsła i zęby). Mięśnie wyrazowe twarzy. Szlak głosowy (nasada) – barwa głosu i jego charakterystyki indywidualne, rezonans, wzmacnianie i modyfikacja dźwięków wytworzonych w krtani. Jama nosowa, przestrzenie rezonacyjne w czaszce (komórki powietrzne i zatoki czaszki). Budowa i funkcje gardła (podział drogi oddechowej i pokarmowej).	W, ĆW	EU3

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	1.Bochenek A., Rejcher M. i in., Anatomia człowieka. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, 2007 2.Skrzat J., Anatomia człowieka z elementami fizjologii. Wydawnictwo UJ. Kraków, 2010 3.Michajlik A., Ramotowski Witold. Anatomia i fizjologia człowieka. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, 2007 4.Karłowska I. Zarys współczesnej ortodoncji. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, 2020
Literatura uzupełniająca	1.Red. Janina Sokołowska-Pituchowa, Anatomia człowieka, Warszawa; Wydawnictwo Lekarskie PZWL, 2003 2.Czerwieński F., Krechowicki A., Tomasik E., Anatomia człowieka w zarysie, Szczecin; Wydawnictwo PAM, 2005 3.Aleksandrowicz R., Cizek B., 2009r., "Anatomia kliniczna głowy i szyi", wyd. PZWL,

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceniania
---------------	------------------

Diagnostyczne	Zaliczenie praktyczne ćwiczeń
Formujące	Zaliczenie ustne ćwiczeń
Podsumowujące	Egzamin pisemny

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu).

Kryteria oceny :

5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje

4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami

3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami

2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania – tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU) – tabela 2

Analiza obciążenia pracą studenta – tabela 3

Tabela 1. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia (TK)	Typy (D, F, P) i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	TK1	D-Zaliczenie praktyczne ćwiczeń F-Zaliczenie ustne ćwiczeń P-Egzamin pisemny
EU2	TK1	D-Zaliczenie praktyczne ćwiczeń F-Zaliczenie ustne ćwiczeń P-Egzamin pisemny
EU3	TK2, TK4, TK5	D-Zaliczenie praktyczne ćwiczeń F-Zaliczenie ustne ćwiczeń P-Egzamin pisemny
EU4	TK1,TK3	D-Zaliczenie praktyczne ćwiczeń F-Zaliczenie ustne ćwiczeń P-Egzamin pisemny

Tabela 2. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Efekty uczenia się dla kierunku studiów (KEU)
EU1	PED_II_W13
EU2	PED_II_W02, PED_II_U02
EU3	PED_II_W01, PED_II_U07
EU4	PED_II_W02, PED_II_K02, PED_II_U12

Tabela 3. Analiza obciążenia pracą studenta studiów stacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
---------------------------	---

Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	
Samodzielna praca studenta: <i>(należy wpisać formę np.: przygotowanie do ćwiczeń, seminariów, zajęć praktycznych, zaliczeń, egzaminów, inne...)</i>	
SUMA GODZIN	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	

Tabela 4. Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	10
Przygotowanie do ćwiczeń	15
Przygotowanie do egzaminu	25
SUMA GODZIN	50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	2

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.

WSH Leszno